

Sygn. akt VIII C 1341/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 11 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w VIII Wydziale Cywilnym

w składzie: przewodniczący: SSR Bartek Męcina

protokolant: st. sekr. sąd. Ewa Ławniczak

po rozpoznaniu w dniu 27 kwietnia 2017 roku w Łodzi

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W.

przeciwko S. J.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt VIII C 1341/16

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym w dniu 6 czerwca 2011 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym, wniósł o zasądzenie od S. J. kwoty 1.696 zł. z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1.159,10 zł., a z ustawowymi odsetkami od kwoty 536,25 zł., od dnia 6 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty. Nadto powód wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że dochodzone pozwem roszczenie wynika z umowy zawartej przez pozwaną z (...) Bank (...) S.A. w W.. Wobec braku spłaty zadłużenia umowa została wypowiedziana, a w dniu 14 grudnia 2010 r. wymieniony bank zbył wierzytelność przysługującą wobec pozwanej na rzecz powoda. Na dochodzoną pozwem kwotę składa się 1.159,10 zł. tytułem należności głównej, 423,74 zł. tytułem odsetek karnych naliczonych przez pierwotnego wierzyciela oraz 112,51 zł. tytułem odsetek karnych naliczonych od dnia 22 grudnia 2010 r. do dnia wniesienia pozwu.

(pozew k. 2- 4)

Nakazem zapłaty z dnia 27 lipca 2011 roku Sąd Rejonowy Lublin- Zachód w Lublinie zasądził od S. J. na rzecz powoda dochodzoną pozwem kwotę wraz z kosztami procesu.

(nakaz zapłaty k. 5)

Sprzeciwem wniesionym w dniu 2 marca 2016 r. pozwana zaskarżyła nakaz w całości wnosząc o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

(sprzeciw k. 11 v.- 13)

W odpowiedzi na sprzeciw pełnomocnik powoda poparł powództwo w całości. Odnosząc się do zarzutu przedawnienia strona powodowa wskazała, że roszczenie objęte pozwem przedawnia się z upływem 3 lat. Umowa kredytu została wypowiedziana w najwcześniejszym terminie w dniu 6 maja 2009 r., natomiast pozew został wniesiony w dniu 6 czerwca 2011 r. co spowodowało przerwanie biegu terminu przedawnienia.

(odpowiedź na sprzeciw k. 67- 68)

Sprzeciwem wniesionym na urzędowym formularzu pozwana zaskarżyła nakaz w całości, wniosła o oddalenie powództwa oraz ponownie podniosła zarzut przedawnienia roszczenia. W uzasadnieniu S. J. wskazała, że z treści wypowiedzenia umowy kredytu wynika, że było to spowodowane brakiem systematycznych wpłat środków pieniężnych oraz zaległości w spłacie odsetek. Oznacza to, że zobowiązanie pozwanej wobec pierwotnego wierzyciela stało się wcześniej wymagalne niż data sporządzenia pisma zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy. W ocenie S. J. to na pozwanym spoczywał obowiązek udowodnienia daty wymagalności dochodzonego roszczenia. Poza tym do roszczenia objętego pozwem znajdzie zastosowanie dwuletni termin przedawnienia roszczenia wynikający z art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, gdyż umowa o kredyt odnawialny była realizowana przy użyciu karty płatniczej.

(sprzeciw k. 71- 72)

Do zamknięcia rozprawy stanowisko stron nie uległo zmianie.

(protokół rozprawy k. 172 i k. 178)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18 września 2007 r. S. J. zawarła z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego S., usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej. Na podstawie umowy bank zobowiązał się do otwarcia i prowadzenia rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego S. o nr (...), wydania karty debetowej do S. i zapewnienia pozwanej dostępu do rachunków i korzystania z usług bankowości elektronicznej.

(umowa k. 126- 127).

W dniu 13 lutego 2008 r. S. J. zawarła z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę kredytu odnawialnego nr 06/08/2663 zgodnie z którą bank udzielił pozwanej, jako posiadaczowi rachunku kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowym o nr (...) na cele konsumpcyjne w formie limitu kredytowego w kwocie 1.000 zł.

(umowa kredytu odnawialnego k. 54- 55).

Pismem z dnia 5 marca 2009 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 14 dni zadłużenia w kwocie 1.108,03 zł.

(monit k. 75)

Pismem z dnia 21 lipca 2009 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wezwała pozwaną do zapłaty w terminie 14 dni zadłużenia w kwocie 1.110,80 zł. tytułem niespłaconego kapitału.

(wezwanie do zapłaty k. 159)

Pismem z dnia 6 kwietnia 2009 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wypowiedziała zawartą w dniu 13 lutego 2008 r. umowę kredytu odnawialnego do rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowym o nr (...) z powodu braku systematycznych wpłat.

(wypowiedzenie umowy kredytu k. 64)

Pismem z dnia 6 kwietnia 2009 r. (...) Bank (...) S.A. w W. wypowiedziała umowę rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego o nr (...) z powodu naruszenia postanowień umowy kredytu odnawialnego.

(wypowiedzenie umowy rachunku k. 77)

Zgodnie z wyciągiem z ksiąg bankowych (...) Bank (...) S.A. w W. zadłużenie pozwanej na dzień 8 listopada 2010 r. wynosiło 1.159,10 zł. tytułem należności głównej i 397,71 zł. tytułem odsetek.

(wyciąg z ksiąg bankowych k. 53)

W dniu 14 grudnia 2010 r. (...) Bank (...) S.A. w W. zawarła z (...) Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

(umowa sprzedaży wierzytelności k. 37- 39, k. 43 załącznik)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie powołanych wyżej dowodów w postaci dokumentów.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

(...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w W. wniósł o zasądzenie od S. J. kwoty 1.696 zł. z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 1.159,10 zł., a z ustawowymi odsetkami od kwoty 536,25 zł., od dnia 6 czerwca 2011 r. do dnia zapłaty, tytułem zobowiązania wynikającego z umowy kredytu odnawialnego nr 06/08/2663 zawartej w dniu 13 lutego 2008 r. z (...) Bank (...) S.A. w W.. Pozwana wnosząc o oddalenie powództwa, podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu podniesiony przez pozwaną zarzut zasługuje w pełni na uwzględnienie. Zgodnie z art. 117 § 2 kc po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Co do długości terminu przedawnienia roszczenia strony zaprezentowały odmienne stanowiska. Zdaniem powoda zobowiązanie pozwanej, jako wynikające z umowy kredytu odnawialnego, jest świadczeniem związanym z prowadzeniem przez pierwotnego wierzyciela działalności gospodarczej. Strona powodowa wskazała art. 118 kc zgodnie z którym, jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej- trzy lata. Z kolei pozwana podniosła, że do roszczenia objętego pozwem znajdzie zastosowanie dwuletni termin przedawnienia roszczenia wynikający z art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, gdyż umowa o kredyt odnawialny była realizowana przy użyciu karty płatniczej.

Oceniając stanowiska obu stron należy zwrócić uwagę, że najpierw, bo w dniu 18 września 2007 r. S. J. zawarła z (...) Bank (...) S.A. w W. umowę rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego S., usług bankowości elektronicznej oraz karty debetowej. Na podstawie powyższej umowy pierwotny wierzyciel zobowiązał się do otwarcia i prowadzenia rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowego S. o nr (...), wydania karty debetowej do S. i zapewnienia pozwanej dostępu do rachunków i korzystania z usług bankowości elektronicznej. Dopiero później, w dniu 13 lutego 2008 r., S. J. zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę kredytu odnawialnego nr 06/08/2663 zgodnie z którą bank udzielił pozwanej, jako posiadaczowi rachunku kredytu odnawialnego w rachunku oszczędnościowo- rozliczeniowym o nr (...) na cele konsumpcyjne, w formie limitu kredytowego w kwocie 1.000 zł. Zatem rację ma pozwana twierdząc, że umowa o kredyt odnawialny zawarta w dniu 13 lutego 2008 r. była realizowana przy użyciu karty płatniczej wydanej pozwanej na skutek zawarcia umowy w dniu 18 września 2007 r. Zatem do roszczenia objętego niniejszym powództwem znajdzie zastosowanie art. 6 ustawy o elektronicznych instrumentach płatniczych z dnia 12 września 2002 r., zgodnie z którym roszczenia z tytułu umów o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem lat dwóch. Powołana ustawa obowiązywała do sierpnia 2013 r., kiedy to została uchylona przez inny akt prawny, tj. ustawę z dnia 12 lipca 2013 r. o zmianie ustawy o usługach płatniczych oraz niektórych innych ustaw, która nie przewiduje szczególnego terminu przedawnienia. Nie oznacza to jednak, że obecnie mamy do czynienia tylko z trzyletnim okresem przedawnienia. W ustawie uchylającej ustawę o elektronicznych instrumentach płatniczych znalazł się bowiem przepis art. 26 ust. 1, który mówi, że do przedawnienia roszczeń z tytułu umów o elektroniczny

instrument płatniczy, powstałych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy i nieprzedawnionych do tego czasu, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W myśl art. 120 § 1 kc zdanie pierwsze bieg przedawnienia zaczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. Również w zakresie daty, od której przedmiotowe roszczenie stało się wymagalne, strony przedstawiły odmienne stanowiska. W odpowiedzi na sprzeciwi powód wskazał, że umowa kredytu została wypowiedziana pismem z dnia 6 kwietnia 2009 r., co uwzględniając 30 dniowy termin wypowiedzenia, spowodowało, że roszczenie stało się wymagalne w najwcześniejszym terminie w dniu 6 maja 2009 r. Z kolei zdaniem S. J. jej zobowiązanie wobec pierwotnego wierzyciela stało się wcześniej wymagalne niż data sporządzenia pisma zawierającego oświadczenie o wypowiedzeniu umowy kredytu odnawialnego, gdyż z treści pisma wynika, że było to spowodowane brakiem systematycznych wpłat środków pieniężnych oraz zaległości w spłacie odsetek. Z kolei strona powodowa w odpowiedzi na zarzuty pozwanej powołała się na dwa wezwania do zapłaty, monit z dnia 5 marca 2009 r. oraz ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 21 lipca 2009 r. Co prawda w treści obu dokumentów wskazano wysokość zadłużenia S. J. na dzień ich sporządzenia, jednak nie wspomniano o dacie wymagalności zobowiązania pozwanej.

W ocenie Sądu również w kwestii daty wymagalności dochodzonego roszczenia rację należy przyznać stronie pozwanej. W przypadku umowy łączącej pozwaną z pierwotnym wierzycielem, roszczenia z niej wynikające stały się wymagalne we wcześniejszym terminie, niż ten wskazany przez powoda. Jest to o tyle istotne, że Sąd podziela stanowisko wyrażone w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie I CSK 243/08 zgodnie, z którym jeżeli posiadacz karty kredytowej wydanej przez wystawcę na podstawie umowy zawartej zgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych środkach płatniczych (Dz.U. Nr 169, poz. 1385) zaprzestał wpłacania minimalnej kwoty zadłużenia podawanej każdorazowo w doręczanych mu wyciągach bankowych, bieg dwuletniego terminu przedawnienia roszczenia o zapłatę tych kwot rozpoczyna się z upływem dnia wskazanego w wyciągu jako termin zapłaty kwoty minimalnej, nie zaś dopiero po wyczerpaniu limitu kredytu, ustalonego w umowie.

Niewątpliwie to na stronie powodowej spoczywał obowiązek udowodnienia daty wymagalności roszczenia. Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c., ciężar udowodnienia twierdzenia faktycznego spoczywa na tej stronie, która z tego twierdzenia wywodzi skutki prawne. Stosownie bowiem do treści art. 232 k.p.c. to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Oznacza to, że obecnie Sąd nie jest odpowiedzialny za wynik postępowania dowodowego, a ryzyko nieudowodnienia podstawy faktycznej żądania ponosi powód. Wskazać przy tym należy, że obowiązujące przepisy (art. 207 § 6 k.p.c.) nakazują stronom postępowania przytaczanie okoliczności faktycznych i dowodów, co do zasady wraz z pierwszym pismem, w którym zajmuje stanowisko w sprawie (pозwie, odpowiedzi na pozew, sprzeciwi). Już zatem w treści pozwu powód winien niezwłocznie przedstawić wszelkie wnioski dowodowe i dowody na uzasadnienie swoich twierdzeń faktycznych (B. K., Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. S. P. (...) -148). Wskazać bowiem należy, że § 2 art. 217 k.p.c. jasno wskazuje, że fakty i dowody winny być przytaczane „we właściwym czasie” pod rygorem ich pominięcia jako spóźnionych (por. Komentarz do art. 217 Kodeksu postępowania karnego: P. Telenga i inni, Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. WKP, 2012; T. Żywnowski i inni, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom I. Artykuły 1-366. Lex, 2013; B. Karolczyk, Rozważania o "braku zwłoki" jako podstawie uwzględnienia spóźnionego materiału procesowego na gruncie art. 207 § 6 oraz 217 § 2 k.p.c. Artykuł. St.Prawn. 2012/1/123-148).

Należy zauważyć, że nawet, gdyby przyjąć wskazany przez powoda termin wymagalności roszczenia, czyli 7 maja 2009 r., biorąc pod uwagę powyższe rozważania trzeba stwierdzić, że roszczenie powoda przedawniło się najpóźniej w dniu 8 maja 2011 r. Tymczasem powództwo w przedmiotowej sprawie zostało wytoczone w dniu 6 czerwca 2011 r. W związku z przedawnieniem należności głównej, nie ulega wątpliwości, że przedawnieniu uległo również roszczenie o odsetki od należności głównej. Podkreślenia wymaga również, że strona powodowa nie wykazała, aby doszło do przerwania biegu przedawnienia roszczenia przysługującego wobec pozwanej.

Uwzględnienie podniesionego przez pozwaną zarzutu przedawnienia roszczenia skutkowało oddaleniem powództwa.